

¹श्रेथिवान्, ²श्रन्थना इति विशेषरूपाणि । इतराणि सर्वाण्यपि क्रैयादिकग्रन्था-
तिवत् (437) बोध्यानि ।

(1771) “श्रन्थ सन्दर्भे” (X-चुरादि:-1838. सक. सेट्. उम.)
आधृषीयः । आधृषीयग्रन्थयतिवत् (438) रूपाणि सर्वाणि ज्ञेयानि ।

(1772) “श्रन्मु प्रमादे” (I-भ्वादि:-393. सक. सेट्. आत्म.)

धातुरयं तालव्योष्मादिः इति काश्यपादयः । दन्त्यादिरिति चन्द्रादयः ।
काशिकादिषु प्रकृतधातूपादानप्रकरणेषु शोधकानां इच्छानुसारेण यथेष्टं मुद्रितम्,
अतो भाष्यादिषु ‘श्रम्मु’ इति वा, ‘श्रम्मु’ इति वाऽभीष्टमिति नेदानीं निश्चेतुं
सामग्री लभ्यते । व्याख्यातास्तु निर्विचारं परस्परदूषकाः ।

³विश्रम्भः, ⁴विश्रब्धः । इतराणि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककन्दतिवत्
(948) बोध्यानि ।

(1773) “श्रमु तपसि खेदे च” (IV-दिवादि:-1204. सक. सेट्. आत्म.)

शमादिः ।

सर्वाण्यपि रूपाणि दैवादिककृद्भ्यतिवत् (283) ज्ञेयानि । ‘शमित्यष्टाभ्यः—’
(3-2-141) इति घिनुणि ‘शमामष्टानाम्—’ (7-3-74) इति दीर्घे च श्रमी
इति रूपम् । ‘नोदात्तोपदेशस्य—’ (7-3-34) इति वृद्धिनिषेधः ।

1. कसौ, ‘श्रन्थिग्रन्थि—’ (वा. 1-2-6) इत्यादिना लिटः कित्वाजलोपे, ‘एत्वा-
भ्यासलोपावत्र वक्तव्यौ’ इति हरदत्तवचनात् एत्वाभ्यासलोपौ । ‘वस्वे-
काज—’ (7-2-67) इतीदम् ।

2. ‘भ्यासश्रन्थो युच’ (3-3-107) इति युचि श्रन्थना ।

3. घञि रूपमेवम् । धातुरयं नोपधः ; प्रयोगे परसवर्णवशात् मकारश्चरणं सर्वत्रेति
बोध्यम् ।

4. निष्ठायां, उपधानकारलोपे, निष्ठातकारस्य ‘झषस्तथोः—’ (8-2-40) इति
धत्वे, भकारस्य जश्त्वेन बकारे च रूपमेवम् ।